

[Helveg Petersen.]

Det kan ikke få udtryk i loven, men det kan få udtryk i de læseplaner, der godkendes, og jeg håber, at den højtærede minister vil være opmærksom på det problemsæt, der knytter sig til hele dette spørgsmål. Det kan ikke nytte, at vi nøjes med at interessere os for almene forhold i folkeskolen; man må fortsat gøre det, også når det drejer sig om andre uddannelser — det er det, jeg gerne har villet henlede opmærksomheden på.

Jeg kan med disse ord give tilsagn fra mit parti om en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Morten Lange: Jeg skal da også gerne begynde med at give tilsagn om velvilje. Socialistisk folkeparti er som bekendt altid velvilligt, når det drejer sig om at udbygge vort uddannelsesvæsen, og det er vi også på dette punkt, men jeg vil dog gerne knytte et par kritiske bemærkninger til lovforslaget, som jo rigtigt er blevet karakteriseret som en rammelov.

Jeg har ikke så meget imod rammelove. Hvis vi har garanti for, at der findes nogenlunde faste planer for, hvad der skal fyldes i rammen, er det meget fornuftigt med sådanne love, for så kan man ved givne lejlighed skubbe på tingene, så man ikke behøver at ulejlige det høje ting, hver gang en lille ting skal justeres. Men så vidt jeg kan se, er det for dette lovforslags vedkommende i virkeligheden sådan, at det væsentlige af det, der skal give forslaget indhold, simpelt hen slet ikke er fastlagt endnu; det, lovforslaget indeholder, er paragraffer, hvorefter tingene kan fastlægges. Jeg har forstået, at den højtærede minister åbenbart kun har nogle ideer, men ikke nogen fastlagt struktur, så det er jo på et lidt tidligt tidspunkt, vi får et lovforslag af denne karakter forelagt. Det forekommer mig i hvert fald temmelig vanskeligt at forstå, at vi engang ad åre på grundlag af denne lovgivning skal nå frem til en lov om uddannelse af lærere til denne undervisning. Det ville dog være rart i hvert fald at vide, hvor

langt disse planer er fremme, så vi kunne vide, om vi har fornuftig garanti for en rimelig måde at rekruttere lærere på.

Hvad spørgsmålet om tilsyn angår, synes det altså at befinde sig i et eller andet mærkeligt stadium af kaos; men det skal jeg ikke blande mig i; det bliver den højtærede ministers hovedpine, og måske det er en hovedpine, der er ved at gå over — det kan man da håbe. Men det er i hvert fald helt tydeligt, at mange af de ting, som her kommer frem i lovsform, skjuler en hel del sager, som åbenbart aldeles ikke er rystet i orden, og derfor er det så vanskeligt at udtale sig nærmere om disse planer.

Det mest konkrete i lovforslaget er jo ideen om udbygningen af et meget stort uddannelsesråd. Jeg tror, jeg var inde på det spørgsmål, sidst vi talte om handelsskoler — var det ikke handelsskoler, så var det et tilsvarende område — og jeg skal da gerne gentage, at jeg er ikke spor imponeret af den idé at lave storråd for alt muligt i dette land. Storråd betyder jo meget nemt, at kun meget få af dem, der sidder i et sådant råd, får noget som helst at sige, og de andre er gidsler. Jeg synes, det er en enorm liste over gidsler, der her er stillet op; det er altså en gidselliste, ikke noget effektivt tilsynsorgan. Det ville dog være overordentlig ønskværdigt, om vi kunne komme frem til et lidt mere håndterligt apparat. Derved ville vi også spare lidt i statsadministrationen, uden at jeg tror, det ville blive dårligere af den grund.

Men samtidig forekommer det mig, at der er noget forkert ved selve opbygningen af dette råd. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Helveg Petersen, som talte om rådets mulighed for at koordinere til andre undervisninger. Nu kan det godt ske, at den højtærede minister har tænkt sig, at en sådan koordinering skulle ske gennem det tilsyn, som ministeriet skal beskikke; men hvis et uddannelsesråd skal være det sted, hvor man kan hente gode råd om, hvordan man skal lægge tingene til rette, så tror jeg, at det råd, som man her har sat sammen,